

her område, men vi synes i hovedtrækkene, at det, som man her lægger op til, er godt.

Dog mener vi, at man måske på visse områder har givet Tele Danmark for store fordele. Der er nogle enkelte steder, hvor vi mener, at man har givet dem nogle muligheder, som man ikke behøvede at give dem. Og når vi siger det, så er det, fordi vi egentlig er skuffet over, at Tele Danmark på mange områder ikke har tacklet de problemer, der er opstået, på en måde, som efter vores mening er den rigtige.

Jeg tænker her specielt på alle de klager, der har været over for store og forkerte telefonregninger. Der mener vi, at et monopollignende selskab som Tele Danmark burde have tacklet det på en helt anden måde. Vi finder, at det er helt urimeligt, at ældre mennesker, som har været på ferie, får regning for flere hundrede opkald på et døgn eller to. Enhver kan sige, at det selvfølgelig er ukorrekt, at det er sket.

Man påstår selvfølgelig, at man ikke kan gå ind på nettene, men det er jo bevist, hvor let det egentlig er. Og for mig er der ingen tvivl om, at der er tale om hackere, når man er inde på nettene og foretager flere opkald inden for det samme minut på samme nummer. Derfor mener vi, at Tele Danmark sådan nogle steder burde have tacklet problemerne på en helt anden måde.

Det, vi også kan have en lille smule frygt for, er, at de på de områder, hvor de får en særstilling, vil fortsætte med at være en lille smule stivnakkede og ikke behandle kunderne ordentligt. Jeg tænker her på et eksempel, der var i fjernsynet den anden dag, hvor man oplevede en korrespondent fra USA, der havde brugerkort eller kreditkort til et amerikansk telefonselskab. Der var på en eller anden måde nogle, der havde fået fat i hans kodenummer, og der var blevet ringet 11 gange eller sådan noget til Arabien. Han blev så ringet op af en konsulent fra det pågældende telefonselskab, som spurgte, om det var rigtigt, at han havde ringet så og så mange gange til udlandet til det og det nummer, hvortil han svarede, at det var det ikke. Nå, men så var der tale om, at hans kort blev misbrugt, og selskabet ville omgående sende ham et nyt, og konsulenten sagde, at det skulle han ikke tænke mere på. Ingen regning, men til gengæld slutter selskabets mand af med at takke, fordi man bruger netop deres selskab som det selskab, man ringer igennem.

Det burde Tele Danmark lære noget af, og det er måden fremover, tror vi. Når der rigtig bliver

liberalisering på området og der bliver mulighed for at få så mange forskellige tjenester, er det også nødvendigt, at de forskellige firmaer yder en service.

Men i det store og hele er vi tilfredse med den udvikling, der ligger i de her lovforslag, og vi siger ja til alle forslagene og vil medvirke til en hurtig og positiv behandling i udvalget.

Forskningsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til samtlige ordførere for nogle gode bidrag til debatten.

Den nye historieskrivning af telelovgivningen i Danmark er jo i gang, og med behandlingen af de 6 lovforslag i dag tager vi et meget stort skridt frem i forhold til det grundlag for telelovgivningen, der har eksisteret i de seneste 100 år. En lovgivning, som næste år kunne have fejret sin 100-års-fødselsdag, får nu ikke lov til det, nemlig loven fra 1897. Det begræder jeg ikke, og det er jeg glad for at der er et meget stort flertal – samtlige partier med undtagelse af ét her i Folketinget – der heller ikke begræder, og vi får her en, som det blev udtrykt fra hr. Poul Andersens side, moderne dansk telelovgivning.

Jeg er glad for, at vi i forligskredsen har kunnet holde sammen i gennemførelsen af trin 2a, og håber også, at det rækker til og med gennemførelsen af trin 2b her til efteråret. Det har jeg stor tillid til at det kan med det tillidsfulde samarbejde, vi har haft mellem de tre regeringspartier, Venstre, De Konservative og Socialistisk Folkeparti.

Jeg har været glad for, at der i forligskredsen også har været en anerkendelse af den åbne dialog, den åbne proces, hvorunder udarbejdelsen af lovforslag og lovgrundlaget har været tilrettelagt. I øvrigt er det jo en klar dansk tradition at føre en meget åben proces. Når man kigger tilbage på de store reformer i det danske samfund, de store gennembrud, overgangen fra landbrugssamfundet til industrisamfundet og nu på vej ind i et informationssamfund eller videnssamfund, så er vi i stand til på trods af partipolitiske forskelle – vel også ideologiske forskelle, var der i hvert fald nogle, der fik svunget sig op til undervejs også her ved førstebehandlingen – at kunne holde en dialog både her i Tinget mellem partierne og med omgivelserne. Det vil jeg også gerne kvittere for her i Folketingssalen ved førstebehandlingen.

Vi har med de her 6 lovforslag fundet den rette balance – det er regeringens opfattelse – mellem markedsdriften på den ene side og garantier